

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνῶνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Δυνάμει γὰρ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γὰρ τοὺς ὄξω ἀπὸ ὁῦ Ἑλλήνας 15 δρ. προπληρωθείς. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γὰρ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 2 Μαΐου 1888

Ἄριθ. 140+138+84

ΜΑΪΣ

Ὁ μῆνας αὐτὸς λένε πῶς εἶναι μῆνας τῶν γαϊδάρων, τὸν ὁποῖον ὅμως ἐορτάζουν οἱ ἄνθρωποι μαζί τους, ἤμποροῦμε λοιπὸν νὰ ποῦμε πῶς εἶναι ἐορτὴ ἀνθρωπογαϊδουρινή.

**

Καὶ πραγματικῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι χτὲς καὶ σήμερα ρίχνονται στὰ λαχανικά σὰν γαϊδούρια καὶ στὰ τραγούδια πάλι γκαρίζουν σὰν κι' αὐτὰ, γὰρ νὰ πιάσουν τὸν Μάϊ.

**

Αἶναι δὲ ὁ γαῖδαρος τὸ μόνο ρομαντικὸ ζῶο ποῦ ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερία σὰν πολίτης Ἑλλήνας νὰ βόσκη σὲ ἰδιωτικά καὶ καὶ δημόσια λειβάδια δωρεάν.

**

Καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς τῶν καταπατητῶν τῶν ξένων ἰδιοχτησιῶν ὅτι βαστᾷ τὸ σόϊ τους ἀπὸ γαϊδουρινὸ σόϊ.

**

Ὁ γαῖδαρος εἶναι τιμητικὸ ζῶον καὶ τὸ μόνο ἀπὸ ὅλο τὰ ζῶα τὰ τετράποδα ποῦ μίλησαν τὴν καλὸ κειρὸ, ὅπως ὁ περιβόητος γαῖδαρος τοῦ Βαρλαάμ, καὶ γι' αὐτὸ πολλὰς ἀνθρώπωναις γαϊδουρίσαις φωναῖς ἀκούσατε χτὲς.

**

Ὁ γαῖδαρος εἶναι τὸ φιλανθρωπότερον ζῶον, διότι τὸ γαϊδουρινὸ γάλα πολλοὺς καὶ πολλὰς ψυχὰς θεράπευε καὶ θεραπεύει, εἶναι λοιπὸν καὶ γιατρὸς καλὸς, ἅς ἦναι καὶ γαῖδαρος καὶ ἔχει ἱκανότητα πολὺ μεγαλειότερη ἀπὸ καμπόσους γιατροὺς μας, ποῦ εἶναι ντίπ γαϊδούρια.

**

Ὁ γαῖδαρος εἶχε τὴν ντιμήν νὰ καθαληκευθῆ ἀπὸ τὸν Χριστὸ ποῦ τὸν πῆγαν μὲ βαίους καὶ κλάδους γαϊδουροστολισμένον στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία ἀρχὴ ἴσως ἔχουν τὸ δικαίωμα σήμερα νὰ ἐορτάζουν μαζί μας τὸν Μάϊ.

**

Ὁ γάδαρο καθὼς λέει ὁ μέγας Σουλτζ εἶναι τὸ πιδνοημονέ-

στερο ζῶον τῶν ἀνθρώπων, ἦγουν ἀπὸ ὅσα μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος, διότι καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστο στυλῶνει τὰ αὐτιά του.

**

Ὁ γαῖδαρος εἶναι τὸ ὑπομονητικώτερον ζῶον καὶ γι' αὐτὰ λέμε γαϊδουρινὴ ὑπομονή, ὅπερ ἴσον θὰ πῆ χριστιανικὴ, γιὰτὶ ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς πρέπει νὰ ὑποφέρῃ τὰ πάντα, σὰν γαῖδαρος.

**

Ὁ γαῖδαρος εἶναι ὡς καθὼς εἶπαμε τὸ εὐγενέτερον ζῶον, διότι ὅταν τὸν πιάσῃ ἡ μυῖγα κάνει ἑλληνικὴ ἐπανάστασι.

**

Ὁ γαῖδαρος εἶναι τὸ πγιδῆ ἐρωτικὸ καὶ εὐαίσθητο ζῶον, διότι ὅπως οἱ ἐργολάβοι μας, ἔτσι καὶ αὐτὸς ἐννοᾷ νὰ κἀνῃ ἐλεύθερα μέσα στοὺς δρόμους τῆς ἐρωτικῆς του συνεντεύξεις καὶ καθβαλίκης γαϊδουρινῆς τῆς πολλάκις φοραῖς πρὸς ἐξευγενισμό μας.

**

Ὁ Γαῖδαρος ἦτανε καὶ ἐφημερίδα, μιὰ στὴν Ἑλλάς καὶ ἄλλη στὴν μεγάλη Ἑλλάς, ἦγουν τὴν Ἰταλία, ἀλλὰ ἐπειδὴ τῆς καὶ δὲν ἀνέχθησαν τὴν προσβολὴ ποῦ τοὺς ἔκαναν οἱ ἐφημεριδογράφοι τοὺς παρατήθησαν.

**

Μεταξὺ δὲ τῶν καλλιτέρων γαδάρων εἶναι οἱ Συριοὶ ποῦ καὶ τὸν παρὰ τοῦ Σκουλοῦδη τρῶνε καὶ ἀράπη τὸν βγάζουν, ἐνῶ τὸ ἀπεναντίας ἔχουν καὶ σέλαις. Γιὰ τὰ Ἀλεξανδριανὰ γαϊδούρια οὐδένας λόγος, γιὰτὶ αὐτὰ εἶναι καὶ φαίνονται.

**

Ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ὁ γάδαρος λέγεται καὶ ὄνος, τῶρα πῶς ἀπὸ ὄνος ξέπεσαι καὶ κατάντησε νὰ γίνῃ στὴν ἐποχὴ μας γάδαρος αὐτὸ δὲν τὸ λέει τὸ λεξικὸ, γιὰτὶ τέτοια γαϊδούρια εἶναι καὶ ἐκεῖνα ποῦ γράφουν τὰ λεξικά μας, τὸ δὲ θηλυκὸν τοῦ ὄνος—εἶ ὄνα.

**

Ὁνος δὲ κατὰ τὸ λεξικὸ, ἂν θέλετε νὰ μάθετε πῶς τὸ ἐξηγᾷ ἀκούσατε «Ὁνος εἶδος ζῶου (σάρματις ὑπάρχουν καὶ ἀνθρωπῖνοι γαῖδαροι) ἢ δὲ παροιμία γαῖδαροι καὶ ὄνοι πρὸς λύραν, εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ χθὲς καὶ ἀπόψε τραγουδοῦσαν γαϊδουρινὰ».

**

Τὸ πανηγύρι τῆς Κηφισοῦς.

"Ἄχ ἄς ἤμουνα βαρελα, ἄχ ἄς ἤμουνα βουτσι,
 νᾶμουν πάντα φουσκωμένοι με ρετσίνα, με κρασί,
 νὰ μὴ θέλω νὰ γυρίζω νὰ γυρεύω τὸ καλὸ,
 καὶ τὴν τσέπη νὰ κυττάζω μὴ δὲν ἔχω ὄβολο.
 Θέ' μου φέρε μιὰ βαρέλα στὸ κρεβάτιμου Θεέ,
 νὰ περάσ' ἕνα μαρκουτσι νὰ τὸ κάνω ναργιλέ,
 Νὰ φουμάρω νὰ φουμάρω ἢ ζυπνὸς ἢ κοιμηθῶ,
 τ' ὄνομά σου νὰ δοξάζω τὸ κρασάκι ὅταν ρουφῶ.
 Νὰ βυζένω σὰν παιδάκι μέρα νύχτα τὸ βυζι,
 καὶ ποτὲ δὲν θὰ ν' ἀκούσης τὴν καρδιά νὰ βαρεθῇ.
 Σοῦ ὀμνῶ ἂν μ' ἀκούσης τὸ κρασί νὰ βαρεθῶ,
 με τοὺς τόσους κερανοὺς σου ὀργισμένοι νὰ καῶ.

**

Τὸν ἐπίασε.

Νὰ ποῦμε δὲ κ' ἕνα τραγοῦδι καὶ γιὰ τὰ δουλικὰ τὰ καῦ
 μένα. Ἐμπρὸς λοιπόν. Μάρς. Ἀβάντε λά μουζικα.

Γιατὶ νὰ βασανίζεσαι
 ἀσπρηδερή μου, ἦνα
 με λίγδες καὶ με κάρβουνα
 μέσα εἰς τὴν κουζίνα;

"Ἀκου τὰ πιάτα πῶς βροντοῦν
 ὅταν τὰ θερμοπλένης
 κ' ἐγὼ νομίζω πῶς σιγὰ
 τὴ σκάλα κατεβαίνεις.

Δὲν εἶνε κρῖμα κ' ἄδικο,
 σὲ νεῖα χαριτωμένη
 στὸ μαγειρεῖο ζυπόλυτη
 τὸν τέντζερη νὰ πλένη.

Τῆς τὸν δίνει.

Πάρε με, καρδερίνα μου,
 νὰ σὲ βοηθῶ στὴ πλύση,
 καὶ νὰ σοῦ κουβαλῶ νερό,
 ἀπ' τὸ Βαθρακονῆσι.

Κομάτι μακρὰ μᾶς πέφτει τὸ κουβάλιμα τοῦ νεροῦ ἀλλὰ
 μπορεῖ νὰ ἔχη ἡ κουζίνα βρούσι μέσα καὶ ἔτσι ἀπαλλάζομαστε
 τοῦ κόπου.

Καὶ νὰ σᾶς πῶ, μοῦ κάνετε τὴ χάρι νὰ με ἀπαλλάξετε καὶ
 μένα τοῦ κόπου γιατί εἶμαι ἀγρυπνισμένος καὶ τοῦ χρόνου
 τὰ ἀποσώνομε.

**

Σπουδαῖον.

Γιὰ χάρι τῆς πρωτομαγιάτικης λίμας δὲν σᾶς ἔβανα σή-
 μερα κανένα ἀπὸ τὰ τόσα σπουδαῖα παράπονα, γράμματα καὶ
 τὰ λοιπὰ, λοιπόν μεθαύριο.